

[Kristen Amby.]

merne måske samler sig på eet område, f. eks. i København eller i Jylland, er det nok til at få del i tillægsmandaterne, hvis man har ialt 60 000 stemmer. Jeg tror, at enhver ærlig demokrat og valggeometriker må indrømme, at når alt tages i betragtning, er den snak om røvekager og fiduser o. s. v. hen i vejret. Kritikerne burde måske alligevel tænke sig om to gange, for denne valglov, der er et led i grundlovsforliget, er ikke det sidste ord om valgloven. Hvis man virkelig i den grad vil blive ved med at kritisere fornuftige — selvom det måske er begrænsede — foranstaltninger, kan det meget vel være, at man taber tålmodigheden og siger: nuvel, det er jo tillægsmandatsystemet, der gør, at man kommer ind på tanken om 120 pct.s matematisk retfærdighed. Der er dog ingen, der finder på at skælde svenskerne ud for monopolister og ugeringsmænd, fordi de har valg i amtskredse, ingen. Det følger af, hvad jeg har sagt — jeg mener ikke, det er nødvendigt at gå i enkeltheder, det er allerede gjort meget indtrængende og meget klart af den højtærede minister, da han fremsatte forslaget, og det er også gjort af tidligere ordførere —, at ikke blot mit parti, men også jeg personlig meget gerne går ind for dette valglovsforslag.

Det har altså uanset sin sammenhæng med grundlovsforslaget den fordel, at man nu erkender, at noget så urimeligt som bestemmelsen om, at et valgt mandat kunne tages fra en igen, falder bort. Det har andre fordele, det har den fordel, at der er flere kredsmandater, og at der er en bedre valggeometri, og det har den fordel, at det er lettere at blive valgt, når man kan samle en vis stedlig tillid om sin person, end det er efter den gældende lov.

Samtidig vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag om folkeafstemning, som jo er et led i forhandlingerne om grundloven, og jeg håber, at dette forslag får en hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Steen: Det forslag, der omhandler reglerne i forbindelse med den folkeafstemning, der skal finde sted efter grundlovens regler og efter den aftale, der med hensyn til det nye forfatningsforslag er truffet, kan jeg anbefale. Dette forslag indeholder jo de i

enhver henseende nødvendige regler, der skulle og måtte tilvejebringes.

Derimod vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om forslaget til valg til rigsdagen. Der er en vis sammenhæng mellem grundlovsforslaget og valglovsforslaget, og som det tydeligt er fremgået af de forhandlinger, der er ført her i tinget i går og i forgårs, er stillingen den, at vi fra det radikale venstres side vil bidrage så meget, som det er os muligt, til, at grundlovsrevisionen i denne omgang må lykkes. Men jeg ser sådan på det, at om det ikke just er en af forudsætningerne herfor, så vil det i hvert fald være et værdifuldt bidrag hertil, om vi også kunne opnå enighed om valgloven, således at det resultat, man her kommer til, bliver et sådant, at det ikke rejser nogen strid og ikke fremkalder nogen modstand, der kommer til at virke som en belastning for grundloven. Ud fra denne vurdering og ud fra denne indstilling kan jeg kun udtale min glæde over den tale, som partiet venstres ordfører har holdt ved denne lejlighed. Denne tale var udtryk for; at partiet venstre nu, i modsætning til tidligere, sammen med de øvrige partier på forholdstalsvalgmådens grund er gået ind i arbejdet for at lave en valglov, hvis formål det er at sikre en ligelig repræsentation for de forskellige anskuelser i vælgerbefolkningen. Det er nøjagtig, hvad der i grundlovsforslaget er forudsat, og det er det, der er valglovsforslagets opgave. Nu må det erkendes, at det lettede jo unægtelig arbejdet i valglovskommissionen betydeligt, da der blev tilvejebragt en overenskomst om grundloven i forfatningskommissionen, idet denne overenskomst også omfattede hovedbestemmelserne i valgloven, og valglovskommissionens opgave var herefter at tilpasse valgloven efter de bestemmelser, som der var truffet aftale om skulle findes i grundlovsforslaget, og resultatet blev altså det lovforslag, der her foreligger, et forslag, som jeg går ud fra den højtærede indenrigsminister har haft let ved at gøre til sit.

Med hensyn til alle de mange forskellige bestemmelser i lovforslaget, som vi uforbeholdent har kunnet slutte os til, alle de bestemmelser, om hvilke der er almindelig enighed, finder jeg hverken anledning til at nævne dem eller begrunde dem. Det har den højtærede minister gjort rigtigt og loyalt i sin fremsættelsestale, og de, der måtte søge en sådan begrundelse for eller